

Gidiyorum

– serdar-dogan · 07 Aralık 2009

Sessizliğe bürünmüş bir sokak ortasındayım
Saatler sensizliği göstermekte
Takvimler ise yalnızlığımı.
Ve gece üzerime bir çığ gibi gelmekte.
Ve gece hasret kokan bir gül gibi.
Sen olmayınca
Bu şehir yabancı bana.
Sen olmayınca
Kaldırımlar gözyaşlarımla ıslanır
Sen olmayınca
Gökyüzündeki ay yaşadıklarına tanıktır.

Yolunu kaybetmiş yıkık bir yolcuyum
Üstelik canevimden yaralıyım
Ne gidecek bir yer bilirim
Ne kapısını çalacak birini.
Bihal düşmüşüm
Elden bir şey gelmez
Yürek yaralıdır
Ama yar gelip sarmak bilmez.
Kızamam, kızamam ben o yâre;
Çünkü o karlı dağların maralıdır
Kömür karası gözlerine vurulmuşum
Ağlasın istemem.
Çünkü o bir güldür
Hasret kokar, yürek yakar
Ama yine de salsun istemem.
Güz mevsimidir yapraklar düşer yerlere
Irmaklar akıtır hasretliği gönülden gönüle.
Takatim kalmadı artık
Yollar çağırır beni
Upuzun yollar.
Yolcuyum ben giderim.
Bütün acıları yüreğime
Bütün mutlulukları sana bırakıyorum.

Yüregimin bir köşesine seni de alıp gidiyorum.

Elveda hasret kokan yârim

Elveda hazin bakışlım.

Elveda gül yüzlüm

Gidiyorum...

25/01/2009